

הדברים כי את שכל מה שהתקמל וחיק עתיד לחדש ניתן למשה
מסביב, הנה הפירוש בזה הוא שפמשה ניתן כסיני הכפרים והכפרים
דכפרים, ומה למדו אח"כ התכמים שבכך דור, כ"ג מדת שהחורה
נדרשה בהם, או כ"כ מדת כו', את פרטי הענינים. ועד"ז הוא גם
צנבי החורה שע"י משיח שעציו אמרו, הנה ישכיר עבדי גו', שתפרטים
יהיו חודשים. ויתירה מזו, שיהי' בחי' חורה חדשה צנמרי' וכמו
שאר"ל במנהגותיו יבוא טוב זה משה, ויקבץ טוב זו חורה מושלש זאן
הקב"ה, ומבואר בכ"מ (בשער האמונה 18 ועוד) דאך שמואלש הוא
מטוב זה הקב"ה מ"מ קאי זה קצ' גיפוי החורה דלעתיד ע"י משיח
צדקנו, דוה ענין יבוא טוב וקבץ מטוב, דמשה רכינו שהוא פנימיות
אנא מקבץ מבחי' פנימיות עולמי'. הגיפוי שע"י משיח צדקנו.

והנה כנאורה צריך להבין טעם הדבר מה שצעתיד יהי' גיפוי בחי'
חורה חדשה, פשם מה צריך להיות ענין חורה חדשה. ויש כנאר
זה ע"פ המבואר בר"ה עוטה אור לשלמה ה"ש"ה 19 (שבאר
בש"פ קדושים, ואז היה הקבועה כשנה זו), דענינה שפ החורה הוא
שהיא ממוצע בין הקב"ה לישראל ובין אוא"ס לעלמות. והו ענין
עוטה אור לשלמה נוטה שמים כירענה 20, לקאי עץ החורה שהיא לבחי'
ממוצע כו'. וכזה יוכן מה שפער"ף יהי' גיפוי בחי' חורה חדשה, כי
כשם שפער"ף יהי' עילוי וחידוש בעופם, בחי' שמים חודשים וארץ
חדשה 21, ועד"ז עיפוי וחידוש בישראל (וכמבואר במ"א"ש דמ"ש וגבה
מאר הוא למעשה מבחי' אדם הראשון, חיבת מאד היא אומיות אדם
אנך בצירוף אחר המורה עץ קמעה ממידה והגבחה), כן צ"צ עיפוי
וחידוש גם בחורה, משום שהיא הממוצע בין אוא"ס לעלמות, ובין
הקב"ה לישראל.

אמנם עדיין צריך ביאר, שהרי מזה שהגיפוי דחורה חדשה הוא ע"י
משיח 23, שמשח הוא המגפה אחר, הרי מוכן שמשח הוא עוד
נעצה מזה, וצריך להבין הענין בזה. אך הענין הוא, דהנה נוסח
זה שתחורה היא ממוצע בין הקב"ה לישראל, כמאמר 24 ישראל
ואורייתא וקוב"ה כולא חד, היינו שהקשר לישראל וקוב"ה הוא ע"י
החורה, הנה יש בישראל ענין נעצה יותר, כמע' גם מבחי' אורייתא

- 16 ראה פגילה י"ט, ב. ירושלמי פ"ב ה"ד. שמו"ר רמב"ז. וכל"מ.
- 17 ג. ב. (18 פ"ט) 119 מה"מ ש"ש"ת ע' 67 ואילך. 20 חתלים קר, ב.
- 21 ישע"ס, כב. 22 ח"א ויחי מו, ד. לקי"ת ש"ש"ת כפוסה, ר"ה ודבר
- אלקים (הב) חו"צ"ס פ"ג. ועוד. 23 ראה אומיות דרע"ק ויל"ש שם. רמב"ם
- ה"ל תשובה פ"ט ה"ב. פיה"מ חלק ד"ה ועדה אהל. לקי"ת צו י, ב. שער
- האמונה פ"ט ואלך. סתמ"צ לנח"צ מצות מיניו מלך פ"ג וכל"מ. 24 ראה
- זח"ג ע, א.

הנחת התי' בצתי מוגה

כס"ד. ש"פ קדושים, מכה"ח אייר ה'חשד"מ.

משה קיבץ חורה מטיני ומסרה ליהושע וכ"ו, וידוע דיוק כ"ל
מ"ח ארמו"ר בזה בר"ה משה קיבץ חורה רשנה חש"ב 2, מפני מה
אמר כאן משה קיבץ חורה מטיני, וכנאורה הול"ף הקב"ה נתן
את החורה למשה. ועוד מדייק שם, דהנה במשנה זו חשיב ענין ואפן
קבצת החורה בהשתפעותה מדור לדורג, דזהו מ"ש משה קיבץ חורה
מטיני ומסרה ליהושע ויהושע קיבצים כו', דקאי עץ מסורה וקבצת
החורה שבפ"ע כרחה, ולפ"ז היו צריכים קבוע משנה זו בחתמה כ"כ
ששה סדרי משנה, ומה טעם קבועה בסדר נויקין, וכסדר זה נוסח
בסופו, בהקדמה מ"ס, אבות, דכל מ"ס, זו משתעי במעשות מדות
והנחתו טובות. ומבאר בזה בהמאמר (בשם מפרשי המשנה 4) בהיא
הנחתה, ודקאי במסכתא זו קבוע חכמים משנה זו דמשה קיבץ חורה
מטיני, צומר כ"ד, שהמדות והמסורים שבין המסכה, צ"א כדו אותם חכמי
המשנה מרבים (כמו שיש מדות ומסורים מחכמי אה"ע), אפ"א את אפי'
נאמר מטיני. והנה ידוע מה שאר"ז 55, שגואל ראשון הוא גואל אחרת.
לפ"ז ש' קשר ענין משה קיבץ חורה מטיני, דמשה הוא גואל
ראשון, עם גיפוי טעמי חורה ע"י משיח צדקנו לע"פ.

וקהבין כ"ז, יש פהדים, מה שגבי החורה דרע"ף, כחיב: חורה חדשה
מאתי תצא, ועוד אמרו, שחורה עולם הזה הבר' היא צנבי
חורחו שפ משיח (כנאי) בקה"ר 8). דהיינו, דנוסף לזה שיהי'
החורה דעכשיו דהחורה היא נצחית, (וידוע הפתגם "שמ"ח ה"י, רק
מסם אחת כו'), הנה נוסף לזה יהי' עוד חורה חדשה כו', וכמ"ש
ונה ישכיר עבדי רם ונשא וגבה מאד ואי' במדרש תנחומא 12, ירום
מאבריה כו', ונשא ממשו כו', (וכמ"א 13 איתא, שיהי' נביא קרוב
למשה כו'). והיינו שגיפוי החורה שע"י משיח צדקנו יהי' כמע' אפיפי'
ממשה, וא"ז פלא, שהרי בגמרא מנחתא 14, צנבי ר' עקיבא, שהראה
הקב"ה למשה, והי' משה יושב ושומע מפי ר"ע, כסוף שמונה שורות
כו' ותשש כחו, עד ששאלי כ"ל עקיבא הא מנין כ"ד, ואמר, שהיא הלכה
למשה מטיני ונתיישבה דעתו שפ משה. וכמבואר במ"א 15, פירוש

- 1 אבות רפ"א. 2 מה"מ ה"ש"ת ע' 109 ואילך. 3 ראה הקדמה הרמב"ם
- לד חתוקה. 4 רע"ב. 5 ראה שמו"ר פ"ב, ד. ח"א רנב, א. ש"פ ס' ויחי.
- ח"א ר"ס משפטים. 6 ראה פרשי' ש"ש"ת א, ב. אומיות דר' עקיבא אחת ז.
- ל"ש ישע"ס רמז חכט. 7 ישע"ס נא, ד. ויק"ר פ"ג, ג. וראה אומיות דרע"ק
- ויל"ש שם. 8 פ"א, ח. וראה שם פ"ב, א. 9 ראה תנאי רמ"ז. 10
- המשך חר"ס"ו ע' כג. תקנו. ד"ה יאמר משה חש"ס פ"ט. ועוד. 11 ישע"ס, נב.
- יג. חולדות בסופו. 13 רמב"ם הל' חשונה פ"ט ה"ב. וראה לקו"ש חס"ו
- ע' 491. 14 כס, ב. 15 לקי"ש ח"ס"ע 252 ואילך ור"ט. 16 יתג' חס"ו

הנחת התי' בצתי מוגה

המים ונכחי' העצם, והגורלו' בנה ה' ע"י החזרה, וזהו ענין משה קינץ חורה מסיני, למשו הוא גואף ראשון הוא גואף אחרון, והוא קנץ חורה מסיני והמשיכה לעולם הזה, וזהו מ"ש קנץ חורה מסיני ורא' שהקנץ' נהזן לו את החורה, משום שעיקר הענין לאו הוא הקנצה ע"י שהקנץ' ולא הנחיה מלמעלה, היינו שהענין נתקנץ למטה בשפימות. וזה גותן כח בעבודה הכוריים דכרים דחוחו, ומטעם זה קנעו משנה זו בהקדמת מס' אבות שבסדר פזיקא דוקא, דעניקן סדר גויקין הוא ענין עבודת הבירורים של ניצוצות שונפלו משבירת הכלים כו'. ובהו גופא נקבעה במס' אבות דוקא שעיקרה בעניני תיקון המדות כנ"ל, משום שזהו עיקר העבודתו.

וזהו משה קנץ חורה מסיני ומסרה ויהושע ויהושע פוקנים כו' דוקא עץ השתשפיות מסורת החורה שבצ"פ, שכורה ניהנה מסיני, למזה ישנו תבה פכידור העולם כולו, ובפרט כשמקיימים את הוראת אנשי כנסת הגדולה, והעמידו תלמידים הרבה, וע"ז באים למ"ש בהחצה הפרק ובסיום הפרק שעץ השפיה דברים העולם עומדות וע"ש שפיה דברים העולם קיימים, עד לענין השפיה שהוא שפימות הכלים, והשפיה עצמו יהי' בשפימות, שזה יהי' קנץ (כמבואר במ"א"ב, 45), בביתא משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

- (39) ראה מה"מ חש"ח ע' 124, ראה מה"מ חש"ב שם, 41 אבות שם מ"א, 42 אבות שם מ"ב, 43 אבות שם מ"ח, 44 ראה פרש"י בחוקותי כו', ו' 45, ראה ר"ח פדה בשלים לאדמו"ר האמצעי (שער השובה ח"א מט, א, ואילך), ובכ"מ.

וקוב"ה כולא חוד, וכמארו"ז בכמה מדרשים²⁵ שמוחשבתו של ישראל קדמה לכל דבר, אפינן לחורה, שנאמר צו את בני דבר אל בני ישראל, דענין זה הוא בכל הדרגות שבחורה, גם בדרגה הכי נעלית שבה (דארייותא וקוב"ה כו"ח) שנאמר בה צו את בני דבר אל בני, ומבין מזה שישאר שם עם מדרגה גם מדרגה זו שבחורה, וכנודע, שישאר נקראו בני עם מקומם²⁶, ועוד זאת שם כמו הלך טרם שנוצרו²⁷, מושם שם ממששים בעצמותו ומזהו ממשש, ומצד ענין זה ישאר פועלים וממשיכים בהחורה, ולפיכך, נצטוי חורה חדשה דלע"ז הוא דוקא מזה, שהוא למעשה גם מביח' יחידה הכפידת, והחורה²⁹, ויחידה יחידה (ועד"ז יחידה הכפידת) היא רק מהמשה ונכודע שגם מביח' יחידה³⁰ אב"צ עצם הנשמה הוא קמע' גם מזה, ועד"ז משיח הוא עצם שרמעה מביח' שמות, ונצטוי ענין זה שבשאר' יהי' צעתיך, ומזה יומשל גם בחורה, כהי' חורה חדשה מאתי תגא, וזונה מכיון שענין זה (העיקרי) לישראל צעתיך (ימשל בישראל כמי שהם נשמות בגופים, וכמבואר ב"ק"ה"ה פ' צו"ב) וכדלשי רכותינו נשאינו לאה"צ³² שפסק החלכה הוא, דעיקר ושלמות השכל והגוריים דלעתיך יהיו דוקא בנשמות בגופים, ועד"ז יומשל הנצטוי חורה חדשה למטה בעול"ז החחוחו דוקא.

והנה כל הגוריים דלעתיך חריים במעשינו ועבודתנו במשל ומו הגצות³³, ובכפידת במשל שיה אפינן שנין דהוי עלמא, דלעיקר³⁵ העבודה היא עבודה הכוריים של ניצוצות דחוח שונפלו וקנץ בשבירת הכלים, ועיקר השבירה יהיה כו' מדות דחוח, ולפיכך עיקר העבודה היא כפידור חו' מדות, כיווש' זו עממין (וכמבואר בארוכה בס' ד"ה 36 שזהו עיקר עבודה האדם), וזהו כפידור, אמרו רז"ל ע"ז עץ ההמשכה מביח', העצם דנשמה הנ"ל, ולפיכך, אמרו רז"ל ע"ז עץ הפסוקים³⁸ ורחו אלקים מרחמה על פני המים זו רוחו של משיח, היינו דרוחו של משיח יהיה בגוף כב"ב, בשעת בריאת העולם, כי ממנה היא נתמנת כח בעבודה האדם, אמנם שם נאמר על פני המים, קמעלה מל

(25) ראה חז"ל פ"ד, ב"ר פ"א, ד, וראה מה"מ חש"ח ע' 61, ובכ"מ, 26 ראה תניא רפ"ב, ועוד, 27 ראה אור"ח לה"מ ב, ג, 28 ראה המשך תער"ב ח"ב, ע' חתק, ר"ח העושה סוכתו חר"ט פ"ב, 29 ראה ר"ח ויברך אלקים שבתערה 22 פ"ד בשם הרמ"ז, ובכ"מ, 30 ב"ר פ"ד, ס, ובכ"מ, 31 פ"ו, ג, ועוד, 32 ר"ח לכל תכלת רנ"ט, ובכ"מ, 33 תניא רס"ז, 34 ר"ה לא, א, ובכ"מ, 35 ראה מה"מ חש"ב שם ע' 113, ובכ"מ, 36 ראה ר"ח אל התר את מואב לאדמו"ר האמצעי ע' 6 ואילך, ובכ"מ, ב"ר פ"ב, ד, 38 בראשית א, ב.